BOBY

„BOBY – najwyższy szczyt masywu Andringitra, w południowej części Madagaskaru” – czytamy w encyklopedii. BOBY to również spójnik, a ściślej – połączenie spójnika BO z cząstką -BY. Cząstkę -BY zapisujemy łącznie z większością spójników. Tak więc jak piszemy: ŻEBY, GDYBY, JAKBY, JEŚLIBY, CHOCIAŻBY, tak samo też piszemy: BOBY. Poprawnie zatem: Dobrze, że mnie nie zapraszali, BOBYM i tak nie pojechał; Lepiej, żebyś pojechał, BOBYŚ mógł sam z nim o tym porozmawiać; Przecież i tak nic by mi nie powiedział, BOBY nie chciał; On wie, że nie może nas zlekceważyć, BOBYŚMY go wydali w ręce wierzycieli; A wy musieliście być dla niego mili, BOBYŚCIE stracili poręczyciela; Nie będę im o tym mówić, BOBY nie zrozumieli. Uwaga! Rozdzielnie – jako dwa wyrazy – zapiszemy BO BY wtedy, gdy BY nie jest cząstką wyrazową, tylko jest spójnikiem o znaczeniu ‘żeby, aby’. Zdanie składowe wprowadzane przez BY można wówczas ująć w myślniki, np. Powinniśmy się zaopatrzyć w stosowne narzędzia, bo by można było posiać trawę, trzeba najpierw przekopać i wyrównać teren. Lub: Powinniśmy się zaopatrzyć w stosowne narzędzia, bo – by można było posiać trawę – trzeba najpierw przekopać i wyrównać teren.